

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

ZORII CLANURILOR

Calea Stelelor

Cartea a XXX-a

Traducere din limba engleză de
Raluca Miu

Redactare: Mădălina Buican

Tehnoredactare: Liviu Stoica

Corectură: Bernadeta Filip

Design copertă: Oana Bădică

WARRIORS. DAWN OF THE CLANS. PATH OF STARS

Erin Hunter

Copyright © 2015 by Working Partners Limited

Series created by Working Partners Limited

Map art © 2016 by Dave Stevenson

Interior art © 2016 by Allen Douglas

All rights reserved.

PISICILE RĂZBOINICE. ZORII CLANURILOR.

CALEA STELELOR

Erin Hunter

Copyright © 2022 Editura **Galaxia Copiilor**

All rights reserved.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HUNTER, ERIN

Pisicile Războinice / Erin Hunter. – București: Galaxia Copiilor, 2013 – 36 vol.

ISBN 978-606-8434-58-2

Cartea 30: Zorii clanurilor: Calea Stelelor / trad. din lb. engleză de Raluca Miu. – 2022. – ISBN 978-606-796-173-7

I. Miu, Raluca (trad.)

821.111-93-31=135.1

Grupul Editorial **ALL**:

Bd. Constructorilor, nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

Editura **Galaxia Copiilor** face parte din **Grupul Editorial ALL**.

www.all.ro

 /editura.all

 @edituraall

ALIANTE

Tabăra lui Ger Senin

LIDER

CER SENIN – motan cu blană cenușie, deschisă la culoare și ochi albaștri

APĂ IUTE – pisică alb-cenușie

URZICĂ – motan cenușiu

GHIMPE – motan cu blană cu pete

GHINDĂ – pisică maro-castanie

MESTEACĂN – motănel roșcat, pisoiful lui Ceață

ARIN – pisicuță albă cu gri, puiul lui Ceață

REGINA-NOPTII – pisică aurie, cu ochi verzi

GHEARĂ ROȘIE - motan roșcat

LABE ÎNFLORATE - pisicuță cu gri și alb

FLOARE DE ROUĂ - pisicuță cu pete negre și galbene

RĂMURICĂ – motănel roșcat

Tabăra lui Tunet

LIDER

TUNET – motan portocaliu, cu ochi de chihlimbar și labe mari albe

COADĂ DE FULGER – motan negru

OCHI DE BUFNIȚĂ - motan cenușiu

UMBRE DE NOR – motan negru, cu blană lungă, cu urechile, pieptul și două labe albe

OCHI ROȘII - motan bătrân cu ochii roșii

PISOI

FRUNZĂ - motan alb cu negru

LĂPTUCĂ - pisică cu pete maronii și negre

TRIFOI - pisicuță cu pete roșcate și albe

SCAIETE - motănel roșcat

Tabăra lui Undă de Râu

LIDER

UNDĂ DE RÂU – motan argintiu

NOAPTE – pisică neagră

ROUĂ – pisică cu blană scurtă și ochi albaștri

GHEAȚĂ SFĂRĂMATĂ – motan alb-cenușiu, cu ochi verzi

Tabăra lui Umbră Înaltă

LIDER

UMBRĂ ÎNALTĂ – pisică neagră, cu blană deasă și ochi verzi

CREASTĂ COLȚUROASĂ – motan cu blană cenușie și ochi albaștri

BLANĂ BĂLȚATĂ – pisică delicată cu blană pestriță și ochi aurii

SCAI DE VÂNT – pisică cu blană stufoasă

URECHE DE ȘOARECE – motan tărcat, cu urechi de șoarece

LABE DE NOROI – motan cu labele negre

PISOI

OCHI DE BUFNIȚĂ – motan cenușiu

INIMĂ DE CREMENE – motan vărgat, cu ochi de chihlimbar

BLANĂ DE VRABIE – pisicuța lui Coadă de Țestoasă

PANĂ DE VULTUR – motan maroniu

GRINDINĂ – motan cenușiu, cu ochi albaștri

NAS DE ROUĂ – pisicuță cu nasul și coada albe

Tabăra lui Iute ca Vântul

LIDER

IUTE CA VÂNTUL – pisică maronie, cu blană sârmoasă

BLANĂ DE GROZAMĂ – motan cenușiu, slăbuț

ARIPĂ CENUȘIE - motan suplu, cu blană gri-închis și ochi aurii

HAMSIE IUTE - pisică cu alb și gri

TRESTIE - motan argintiu în dungi

ARDEZIE – pisică cenușie

PISOI

ZBOR DE FLUTURE – pisică cu ochi verzi

BOT DE ȚĂRÂNĂ – motan cenușiu

Pisici sălbatice

ȘARPE – motan cenușiu

CRESTĂTURĂ – motan maro, cu cicatrici albe pe labele din față

PIETRELE ÎNALTE

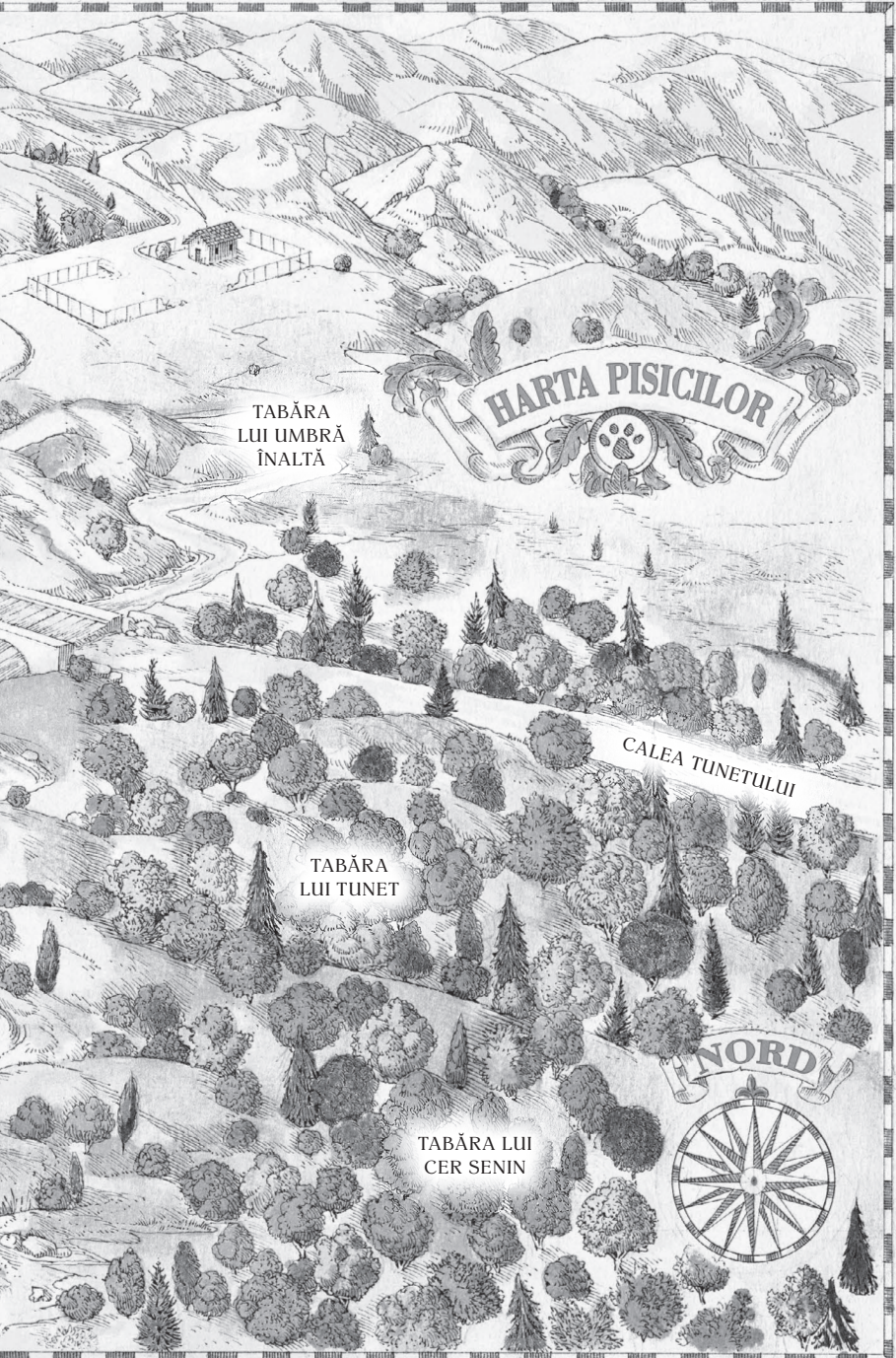
TABĂRA LUI
UMBRĂ ÎNALTĂ

CEI PATRU COPACI

LA CASCADE

TABĂRA LUI
UNDĂ DE RÂU

RÂU

TABĂRA
LUI UMBRĂ
ÎNALTĂ

HARTA PISICILOR

CALEA TUNETULUI

TABĂRA
LUI TUNET

TABĂRA LUI
CER SENIN

NORD

PROLOG

Întinderea de nori ce stăruia dincolo de Pietrele Înalte a prins să se destrame, străpunsă de soarele amurgului care învăpăia piscurile. Dedesubt, umbre negre ca smoala se întindeau să înghită stânca. Aripă Cenușie, stând la marginea mlaștinii, cu blana răscolită de adierea înserării, a ridicat privirea spre orizont, cu ochii mijiți sub strălucirea aprigă a soarelui. Coadă de Țestoasă s-a foit lângă el, torcând încet.

Inima i s-a umplut de dragoste când blana ei a atins-o pe a lui.

— Clipa asta e perfectă. Nu vreau să plec niciodată, a șoptit el.

Pisica a încremenit brusc, iar Aripă Cenușie și-a întors privirea spre ea, nedumerit de reacția ei. Nu dorea să se afle acolo alături de el?

Ochii ei verzi au strălucit, gânditori.

— Viața ta s-a schimbat deja, i-a zis ea.

— Oare?

Aripă Cenușie s-a străduit să-și amintească. A tresărit când în minte i-a apărut Ardezie. Bătăile inimii i s-au întetit. Acum ea era partenera lui, nu Coadă de Țestoasă. Era un vis.

A clipit, cu stomacul încărcat de vină. Cum putea uita de iubita lui Ardezie?

Când Coadă de Țestoasă și-a lipit obrazul de-al lui, tristețea i-a inundat pieptul. Pentru o clipă, moartea blajinei pisici i-a părut la fel de recentă ca atunci când Tunet îi spusese pentru prima dată că fusese ucisă de un monstru în Așezarea de Două-Picioare.

— Încă îmi lipsești, a mieunat el răgușit.

— Și tu îmi lipsești.

Coadă de Țestoasă s-a îndepărtat încet.

— Dar mă bucur că acum o ai pe Ardezie. Nu trebuie să fii singur.

— Ești sigură că nu te deranjează?

Oare Coadă de Țestoasă suferea pentru că el se îndrăgostise din nou?

— Mă bucur să te văd fericit.

Blana tricoloră a lui Coadă de Țestoasă s-a unduit în adierea vântului.

— Te iubesc atât de mult. Mi-ai oferit atât de multă fericire pe când trăiam. Și mi-ai crescut puii. Voi fi mereu recunoscătoare că te-au avut pe tine să le porți de grijă.

În ochii ei a scăpărat tristețea.

— Despărțirea de ei a fost și mai grea decât despărțirea de tine.

Aripă Cenușie i-a simțit durerea săgetându-i inima. Deși n-a avut niciodată propriii lui pui, Inimă de Cremene, Blană de Vrabie și Ochi de Bufniță *păreau* ai lui și încă le simțea lipsa, după ce aceștia părăsiseră mlaștina ca să trăiască în mijlocul pinilor și al stejarilor. Cu toate astea, era mândru că-și urmaseră instinctele, alegându-și propriile lor case.

— Ai fost ca un tată pentru atâția, a mai spus Coadă de Testoasă, cu ochii strălucindu-i. Lui TUNET, dar și puilor mei. Oricărei pisici care a avut nevoie de alinare și îndrumare. Nici o altă pisică nu e atât de iubită ca tine, Aripă Cenușie. Vei rămâne în amintirea lor. S-a oprit, cu ochii sticlind brusc. Chiar și după ce...

Țipătul unei bufnițe a întrerupt visul lui Aripă Cenușie. S-a trezit, zvâcnind din urechi.

Chiar și după ce? Cuvintele lui Coadă de Testoasă i-au stăruit în minte când a clipit în întunericul din culcușul său.

Lângă el, Ardezie s-a rostogolit pe spate, cu labele amorțite de somn. I-a atins ușor obrazul cu botul. Încă simțea mirosul lui Coadă de Testoasă, iar fericirea îi străbătea blana precum razele soarelui. Avusese norocul să fie iubit de două parteneri. *Nici o altă pisică nu e atât de iubită ca tine.* S-a afundat în culcuș, adăpostindu-se de vântul iernatic ce mătura tabăra, făcând iarba neagră să freamăte.

— Aripă Cenușie? a mieunat Ardezie, somnoroasă.

Ochii ei s-au deschis, strălucind în întuneric. Îl țintuia cu privirea.

— Ești bine?

— Da, a liniștit-o el. Visam.

— Ce visai?

— Cât de norocos sunt.

S-a cuibărit mai aproape de ea și a tors când mirosul ei dulceag s-a contopit cu amintirea lui Coadă de Testoasă.

— Hai să ne culcăm la loc.

CAPITOLUL 1

Lumina zorilor pătrundea prin frunziș. Norii se risipeau, în sfârșit. Zăpada topită picura de pe crengi. Frunzele îmbibate de apă plescăiau sub labele lui Cer Senin care înainta zorit pe o cărare între stejari.

Regina-Noptii dispăruse de la miezul nopții. Parcă trecuse o viață de atunci.

A ridicat botul cu băgare de seamă și a adușmeșat aerul. S-a oprit și a aruncat o privire peste umăr. Îl pândea vreo pisică? Blana i s-a zbârlit de-a lungul spinării când și-a amintit avertismentul lui Crestătură. *Suntem mai mulți decât vă puteți imagina.* Dincolo de hotarele lui, pisicile fără clan îi pân-deau din umbră pe cei slabi, precum vulpile.

Cer Senin a mârâit. *Nu sunt slab!* Dar cum putea să lupte cu banda lui Crestătură? O răpiseră pe Regina-Noptii. Nu putea decât să accepte cererile lui Crestătură. Privirea amenințătoare a motanului răpănos i-a străfulgerat gândurile. În piept i-a răbufnit mânia.

— Lașule! a șuierat pentru sine când și-a amintit cum se trezise și-l găsisse pe Crestătură lângă Regina-Noptii.

Doi motani firoși îi încadraseră, mârâind. Mirosul de sânge pângărise aerul. Pe obrazul Reginei-Noptii sclipea o rană acolo unde o zgâriase Crestătura.

Păruse atât de speriată. Cer Senin s-a cutremurat, cu inima strânsă. Iar Apă Iute privise fără să le sară în ajutor! Fusesse tovarășa lui de clan, iar acum erau tovarăși de tabără. Și, cu toate astea, se ascunsese printre ferigi și privise. Dacă i s-ar fi alăturat, ar fi putut să-i răpună pe vagabonzi. Regina-Noptii n-ar fi fost luată ostatică, ar fi rămas alături de el.

După ce Crestătura și vagabonzii lui o târâseră cu forța pe Regina-Noptii, îi ceruse socoteală lui Apă Iute. Pisica din munți o acuzase pe Regina-Noptii că era de-a lor, că *a vrut* să plece cu Crestătura. Cer Senin îi zgâriase botul, mânios. *Bătrână neghioabă!*

S-a răsucit spre tabără, cu blana înfoiată de tensiune. Pierdea timpul. Trebuia să acționeze. Crestătura ceruse ca liderii fiecărui grup să se întâlnească în valea cu patru copaci la primul pătrar al lunii. Lui Cer Senin îi fusese greu să-l înduplece să-i acorde și acele câteva zile în plus ca să discute cu ceilalți lideri, dar n-ar fi avut cum să-i convingă în acea singură zi pe care i-o îngăduise Crestătura la început. Crestătura avea s-o elibereze pe Regina-Noptii dacă se învoiau să le dea pisicilor fără clan o parte din pradă. Nu o singură dată, ci oricând. Lui Cer Senin i s-a zbârlit blana, pătruns de răcoarea dimineții. Iarna abia începuse să pună stăpânire pe pădure, iar prada deja se împuțina. Avea să fie greu să-i convingă pe Tunet, Umbră Înaltă, Undă de Râu și Iute ca Vântul să făgăduiască o parte din pradă lor. Vor accepta măcar să se *vadă* cu Crestătura?

Cu siguranță le va fi milă de Regina-Noptii. Umbră Înaltă și Tunet văzuseră cât de loială și săritoare fusese aceasta când se prăpădise mama lui Cer Senin. Și ce dacă era fiica unei pisici crude și însetate de sânge? Regina-Noptii nu semăna deloc cu Ochilă. Luase decizii proaste în trecut, dar acum era cu totul alta. *Și îmi poartă puii.*

Cer Senin a luat-o la goană, izbind cu labele în țărâna umedă. Va alcătui o patrulă care să treacă pe rând pe la fiecare grup și să-i convingă pe Tunet, Undă de Râu, Umbră Înaltă și Iute ca Vântul să-l întâlnească pe Crestătura. Trebuiau doar să accepte termenii singuraticului atât cât s-o poată aduce pe Regina-Noptii înapoi. *Nu cer prea mult, nu? A năvălit prin bariera de măcăciuni și s-a oprit brusc în tabără.*

Ghimpe și Arin se vânzoleau de colo-colo când s-a strecurat înăuntru. Urzică și Blană de Vrabie dădeau târcoale luminișului presărat cu frunze, mijindu-și ochii când acesta s-a oprit în mijloc. Floare a rămas în spatele lui Ghindă și Mesteacăn, privind cu neliniște.

Apă Iute se învârtea în dreptul tisei, scuturând din coadă.

Cer Senin a auzit labe frământând pământul. Răsuflările celorlalte pisici s-au ridicat în jurul lui. Urechile și mustățile au tresărit. Dar nicio pisică n-a scos vreun cuvânt.

Le-a spus. Privirea lui s-a îndreptat spre Apă Iute.

— Ce-ai spus? a întrebat el.

Pisica s-a întors spre el, cu ochii strălucind de mânie. Sângele i se uscaseră pe bot în locul unde o zgâriase Cer Senin.

— Le-am spus adevărul.

Cer Senin a strâmbat din buze.

— Adevărul e c-ai fost prea lașă să lupți pentru tovarășa ta de tabără!

— Regina-Noptii nu e tovarășa mea de tabără! s-a răstit ea. S-a întors la adevărații ei prieteni.

— *Au răpît-o!*

Cer Senin și-a înfipt ghearele în pământ, înghițindu-și furia. Le-a cercetat cu privirea pe celelalte pisici, încercând să le citească expresiile. Arin privea cu ochii mijiiți. Mesteacăn își înclinase capul într-o parte, cu privirea gânditoare. Urzică închidea și deschidea ochii, fără nicio expresie, în timp ce Ghimpe se foia lângă el, mutându-și greutatea de pe o labă pe alta.

Doar Ghindă și Floare i-au susținut privirea.

Blană de Vrabie ședea între ei, zvâcnind din coadă.

— Apă Iute a zis că unul dintre vagabonzi a fost partenerul Reginei-Noptii.

— Nu-i adevărat!

Coadă lui Cer Senin s-a zbârlit.

— Crestătură era prieten cu Ochilă. Regina-Noptii îl cunoștea doar, atâta tot.

Apă Iute a făcut un pas înainte.

— Și ceilalți doi l-au cunoscut! Fac parte din aceeași ceată de pisici fără clan. Pun rămășag că Regina-Noptii îi cunoaște pe toți.

Arin a clipit spre Cer Senin.

— Cât de mare e grupul ăsta?

— Nu știu.

Panica a răbufnit în pieptul lui Cer Senin. Și-a imaginat tabăra pisicilor fără clan: Regina- Noptii singură, înconjurată de pisici răpănoase.

— Trebuie s-o scoatem pe Regina-Noptii de-acolo.
Urzică s-a încruntat.

— Dar Apă Iute zice c-a mers cu ei de bunăvoie.

— N-a avut de ales! s-a răstit Cer Senin. Crestătură i-a sfâșiat obrazul. Era înfricoșată!

— Atunci de ce n-a luptat? a întrebat Apă Iute.

— *Ai văzut* de ce.

Cer Senin s-a întors spre ea.

— Erau mai mulți. Și ea așteaptă pui. Cum putea să pună puii în pericol?

Ghindă a căscat larg ochii.

— Deci acești trei vagabonzi au luat-o cu forța.

— Da!

Cer Senin a simțit un licăr de speranță. Îl credea cineva în cele din urmă?

— N-ai putut să-i oprești *tu*? a întrebat Blană de Vrabie.

— Nu de unul singur!

Cer Senin s-a simțit zdruncinat de valul de întrebări.

— *De ce* au răpit-o?

Mesteacăn a clipit spre el.

Cer Senin și-a tras suflul.

— Crestătură vrea să discute cu liderii tuturor grupurilor. O vor ține pe Regina-Noptii până îi conving pe Umbră Înaltă, Iute ca Vântul, Tunet și Undă de Râu să se vadă cu el.

— Ce vrea Crestătură de la ceilalți conducători? a întrebat Ghimpe.

Cer Senin a șovăit.

— Vrea o parte din prada noastră.

Urechile lui Ghimpe au zvâcnit.